

LOK-framgångar på radiopejl-EM



I slutet av augusti och början av september hölls World Cup-tävlingar följt av EM i radiopejlorientering i Primorsko vid Svartahavskusten i Bulgarien. LOK var representerade med sex löpare som lyckades erövra flera medaljer, varav den ädlaste var Christian Enbergs EM-silver i Foxoring.

Per Magnusson

För att ladda på bästa sätt inför EM åkte Henrik Eklund, Joakim Tosteborg, Mattias Eriksson, Christian Enberg och jag (Per Magnusson) ner till World Cup-tävlingarna tisdag den 27/8. Flyget gick från Linköping (praktiskt, men det blev en tidig morgon, tidigare än när man ska till 25-manna) via Amsterdam till Istanbul. Därifrån en spännande femtimmars taxiresa genom Turkiet och Bulgarien på vägar som varierade från åttafilig motorväg med gles trafik till skumpiga bygator där hastigheten blev något lägre än 130 km/h. Bitvis tittade chauffören på någon TV-serie och använde WhatsApp på två mobiler samtidigt. Heldragna linjer verkade vara mer rekommendationer än något att ta på allvar. I övrigt verkade han ha rätt god koll, säkerhetsbältet åkte på när farten sjönk under 110 och han rökte i nästan inte alls i bilen. Gränspassagen tog en timme och man inser värdet av Schengensamarbetet som gör sådant mycket smidigare inom större delen av Europa.

Onsdagen bjöd på en World Cup-sprint på gångavstånd från hotellet. Flera andra svenskar från Stockholm och Västerås hade då också anslutit. Henrik Eklund slog till med en andraplats i M21 och själv var jag snabbast i M50. Tyvärr strök arrangörerna denna tävling då inte mindre än två av sändarna slutat fungera under tävlingens gång. Tävlingen kördes senare om på lördag eftermiddag, men då gick det inte lika bra för mig och Henrik,

men väl för Christian som då tog ett silver i M50.



En av hotellets längor

Hotellet, Forest Beach, vi bodde på var enligt uppgift det bästa boendet någonsin på EM eller VM i radiopejl. Rummen var tvårumslägenheter med både toa, badrum, balkong och luftkonditionering och konceptet innefattade även "all inclusive" för såväl mat som dryck. Man lärde sig (?) snart att hålla igen lite när man lassade på mat i de välfyllda bufféerna. Ner till sandstranden och solstolarna vid Svarta Havet var det ett par minuters promenad och det blev många dopp i de varma vågorna under vistelsen. Tyvärr var badvakterna ibland lite övernitiska och visslade och gestikulerade om man kom ut längre än att man hade vatten till bröstet. Lite beroende på vågintensiteten och enligt uppgift med tendenser till viss åldersdiskriminering.

28 graders värme och en tävling med sändare i 144-MHz-bandet i flack terräng stod på programmet för torsdagen. Loppet gick helt OK, men jag blev väldigt matt på slutet (vätskebrist?) och gjorde en onödig krok på den långa vägen från sista kontrollen till mål. Fånigt att göra bort sig när det väl är ren orientering och man inte är beroende av pejlandet. Det räckte i alla fall till seger i M50, vilket var kul. Henrik gick bra i M21 och blev femma med Mattias några minuter bakom på nionde plats. I M50 var det svenskt även på bronsplatsen, genom Håkan Melin från Stockholm.



Diplom och medalj för 2m-loppet

Mer kuperad terräng var det på fredagens 3,5-MHz-tävling. Christian fick till ett bra lopp och tog hem guld i M50 med Håkan på silverplats. Självt hade jag det motigare, slösade bort cykler, valde långsamma vägval, fastnade i taggbuskar och raviner och hamnade längre ned i resultatlistan. Men det var fint med dubbelt svenskt i topp på kvällens prisutdelning på scenen utanför hotellet.

Inför EM hade jag lagt en hel del tid på att förbättra min senaste 3,5-MHz-mottagare. Utöver diverse nya mjukvarufinesser var fokus framförallt att öka känsligheten i den lite större antennen som jag använder vid foxoring där

sändarna är väldigt svaga. En känsligare mottagare gör att signalerna kan uppfattas på längre håll. Arbetet var framgångsrikt och mottagaren är nu bättre än någonsin.



Prispallen i M50 3,5 MHz World Cup med Christian högst upp och Håkan på plats 2

Just foxoring var lördagens tävling och det utlovades ohemula mängder regn (någon sade att en prognos till och med pekade på 130 mm!), men av det blev det som tur var en tumme. Foxoring innebär att man får en karta med ett antal kontroller man får ta i valfri ordning. I närheten av där kontrollerna är inritade finns det en mycket svag sändare som man ska kunna höra när man är i ringen och som man alltså ska pejla sig fram till sista biten för att stämpla. Någon skärm finns inte och spjut och SI-enhet är svarta för att man inte ska få syn på dem om man inte pejlat sig alldeles rätt. Det är alltså lite som en poängorientering med felplacerade kontroller och kontroll-tagningshjälp i form av (svaga) radiosändare. Det här är nog den radiopejlgren där man har mest fördel som orienterare eftersom så mycket handlar om att orientera sig fram till närheten av kontrollerna och relativt lite om förmågan att pejla effektivt. Med en mottagare som kan uppfatta radiosignalen på längre håll kan man dessutom tidigare styra rakt mot kontrollerna och tjäna tid.

Jag startade tidigt och blev redan ett par hundra meter efter starten väldigt förvirrad när jag kom fram till ett kapell som inte fanns längs den stora stig jag tänkt följa. Andra samtidigt startande var lika frågande. I efterhand inser jag att vi blivit lurade av att

stigarna inte riktigt var vettigt redovisade på kartan. Det tog en stund att reda ut och när jag närmade mig första kontrollen ser jag Joakim som startade två minuter efter och som undvikt att bli förvillad av kartan. Resten av loppet gick mer planerligt och det slutade med seger, knappt tio minuter före Christian som haft problem med envisa och skräckinjagande hästar (!) som blockerade sista kontrollen. Håkan tog hem bronset och det blev alltså en helsvensk prispall i M50 den kvällen.



Helsvensk prispall i M50 Foxoring World Cup med Per högst upp och Christian på silverplats

Söndagen var tävlingsfri och ankomstdag för många av de som skippade World Cup för att enbart vara med på EM. Till LOK-gänget anslöt Liza Myroshnychenko som fått stipendium från Sveriges sändaramatörer att delta. Framåt eftermiddagen kunde man testa sina mottagare mot olika typer av sändare som skulle användas under tävlingarna och på kvällen hölls invigningen där Liza och Henrik fick representera Sverige och hålla ordning på flagga och skylt på scenen.



Henrik och Liza under invigningen

EM inleddes på måndagen med en sprint utan några riktigt framskjutna placeringar för LOK:arna, men Sverige fick i alla fall ett brons i M40 efter ett mycket bra lopp av Erik Tullus.

Tisdagens klassiska distans var uppdelad på 3,5 MHz för de yngre klasserna och 144 MHz för de äldre. Inte heller denna dag blev det några riktiga fullträffar för LOK:arna, men Liza kom femma i W19, Joakim var snabbaste svensk i M21 på 12:e plats och det blev svenskt brons i M70 genom Peter Ljungström. Vi var också nära ett lagbrons i M50.

Efter allt tävlande var det behövligt med en vilodag på onsdagen, vilket gav möjlighet att nyttja all-inclusive-faciliteterna till en senare timme kvällen innan. Några av oss ägnade sig åt filosofiska diskussioner i pool-baren och fick faktiskt bartendern att spela "LOK – Segertåget" till publikens jubel. Rimligen blir det en stor hit i Bulgarien snart.



Barhäng

Själva vilodagen utnyttjade de flesta till bad, strandhäng och allmän återhämtning. Framåt kvällen började jag få ont i magen och bli illamående och efter en delvis sömlös natt med matförgiftningssymptom (detaljerna kan vi lämna därhän) blev det ingen tävlingsstart för min del på torsdagens klassiska distans där frekvenserna var omkastade mellan åldersklasserna. Både Håkan (brons) och Christian (sjua) gjorde däremot stabila lopp och erövrade ett lagbrons i M50.



Strandhäng

Sista tävlingsdagen var det Foxoring och den gren jag nog borde haft bäst chans i, men magen satte stopp och det blev vila på hotellrummet för min del. Mottagaren lånade jag ut till Christian som förvaltade den väl och avslutade EM genom att springa hem en silvermedalj med Håkan strax bakom på bronsplats.



EM-prisfallen i Foxoring M50 med Christian på silverplats

Kvällen bjöd på prisutdelning, avslutningsceremoni och sedan fest in på småtimmarna för de som hade krafter kvar för sådana aktiviteter, vilket åtminstone vissa LOK:are hade.

Hemresans taxifärd till Istanbul blev något lugnare än ditresan med en mer sansad chaufför och efter bara en måttlig försening av flygen var vi hemma före midnatt, natten mot söndagen.



På väg hem

Sammantaget var det en riktigt kul resa med bra tävlingar, annorlunda natur och fin gemenskap inom och över nationsgränser, om än med lite snöplig avslutning för egen del. LOK har blivit en storklubb inom radiopejl i Sverige (vilket i och för sig inte säger så jättemycket...) och det finns plats för fler radiopejlare, inte minst på damsidan. Så för eventuella intresserade är möjligheterna ypperliga att bli uttagna till att åka till EM och VM (som går växelvis vartannat år) och framförallt i klasserna W45, W55 och W65 är internationella mästerskapsmedaljer inom räckhåll även för de som inte har en mångårig satsning bakom sig. Vi får se till att ordna ytterligare prova-på-tillfällen och träningar för att ge fler chansen att testa sporten.